

Video : Diabetische maculopathie

Stationsgeluid

Het videofilmje werd volledig in eerste-persoonsperspectief gedraaid.

Een persoon stapt uit een trein. Hij ziet wachtende reizigers op het perron, maar zijn gezichtsveld is beperkt: het middelste gedeelte is wazig.

Hij zoekt naar een trap en gaat naar boven.

Hij komt in een grote ruimte en stopt even voor het bord met de vertrekuren van de treinen. Het middelste gedeelte is grauw en vaag: onleesbaar.

Hij begeeft zich naar een krantenwinkel, stapt binnen, wendt zich naar de afdeling met de toeristische gidsen. De titels zijn door de gezichtsbeperking bijna niet de lezen: hij kiest een werk met een grote Belgische vlag op de kaft. Het betreft een gids over Brussel.

Hij begeeft zich naar de kassa.

De winkelier: "Goeiedag, bonjour".

De persoon legt de gids op de toonbank.

De winkelier: "Vier euro, alstublieft".

De persoon overhandigt een bankbriefje. De winkelier, die in een dikke mist lijkt te staan, neemt het in ontvangst en geeft wisselgeld terug.

De persoon staat nu voor richtingsaanwijzingen. De middelste zijn onleesbaar doordat zij gesluierd lijken. Hij gaat naar de uitgang op een roltrap en komt op straat uit, net voor voorbijgaand verkeer.

Hij staat aan een voetgangersoversteekplaats en kijkt naar links en naar rechts alvorens over te steken. Slechts op de zijkant kan hij aankomende auto's zien.

Bij de aankomst aan de overkant van de straat kijkt hij naar zijn plan: totaal onleesbaar. Hij stapt richting stadscentrum. Hij omzeilt grote rotsblokken die op het voetpad werden geplaatst. Hij wandelt door een eenrichtingsstraatje maar ziet niet wat voor hem gebeurt. Hij komt langs een postkaartenwinkel, ontwijkt net wegenwerken die de straat versperren en kijkt naar toeristische bordjes, maar kan ze niet lezen.

Hij komt op de Grote Markt uit waar een groepje toeristen foto's maakt. Hij kijkt kort naar de spits van de toren van het stadhuis, maar ziet enkel een grote wollige vlek.

Hij neemt zijn GSM: onbruikbaar.

Hij wandelt door en komt zodoende bij Manneken Pis. Onderweg probeert hij een versperring te ontwijken en kijkt nu naar een bord met daarop de straatnaam maar kan niets lezen. Hij stopt aan een voetgangersoversteekplaats, maar kan rood licht van groen licht niet onderscheiden omdat de verkeerslichten recht voor hem staan.

Jonge toeristen fotograferen mekaar voor het beeld van Manneken Pis.

Een man stapt naar de persoon toe, maar hij kan hem door de grote wazige plek niet herkennen. Bijna buiten het gezichtsveld, reikt de man een hand.

Einde van het videofilmpje